

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens uppgift är att med stöd av vetenskap och praktisk erfarenhet till samhällets gagn främja jordbruk och skogsbruk samt därtill knuten verksamhet. Akademien instiftades år 1811 på initiativ av Karl XIV Johan och startade sitt arbete den 28 januari 1813.

Akademiens 205:e sammankomst

28 januari 2017

Speech on behalf of the newly elected fellows *(in English)*

Tal å de nya ledamöternas vägnar

Ingela Stenson2

Tal å pris- och belöningsmottagarnas vägnar

Speech on behalf of the Laureates *(in Swedish)*

Sven Lindgren.....4

Newly elected fellow Ingela Stenson

The Commemorative Meeting of the Royal Swedish Academy of Agriculture and Forestry, January 28, 2017

Speech on behalf of the newly elected fellows

Your Excellency

Dear Guests

Tonight I have the privilege, in the name of 23 new Academy Fellows, to convey our sincere thanks. We are most grateful and honoured to be here tonight and to be fellows of this esteemed Academy, which to me represents knowledge and excellence.

My name is Ingela Stenson and I am a strategist and Business Director at United Minds here in Stockholm.

To me, KSLA has always been something truly important, truly essential, kind of shiny, up there among the stars, high above everything in importance. Thanks to the Academy I have during my career been able to take part in discussions filled with knowledge, truth and with sharp analyses.

I am a farmer's daughter. I know how farming is done, I know my way around a farm, around the crops and the animals. Since I was three years old I have heard my father complaining about the bureaucrats, especially at the LRF (The Federation of Swedish Farmers).

Maybe that is why I spent most of my career in the dairy business, defending milk and farmers, teaching chefs about dairy products and also introducing caffè latte to the Swedish people – I am the first “latte mamma”!

Nowadays, my job is to foresee trends in society. And one trend in particular is not in our favour – that knowledge has been set aside, opinions have come to be seen as “alternative facts”.

But in some cases, a fact is a fact. Maybe, too little effort has been put into communication true knowledge.

My mission in life has two parts: Food and communication.

I love food and I love communication, and to create efficient communication you need solid knowledge.

That's why the KSLA is so extremely important right now and in the future. If I can contribute in any way in communicating the importance of knowledge and research, I am happy to help.

Each and every one of us 23 new Academy fellows of KSLA – could you please stand up with me – we all thank you from the bottom of our hearts.

Thank you!

Ingela Stenson

Mottagaren av Akademiens silvermedalj Sven Lindgren

Kungl. Skogs- och Lantbruksakademiens högtidssammankomst den 28 januari 2016

Tal å pris- och belöningsmottagarnas vägnar

Ers Excellens

Fru Statsråd

Fru Preses

Mina damer och herrar

Så glad man blir över att få en utmärkelse, att bli uppmärksammas för något man brinner för och har sysslat med över lång tid! Jag är glad. Och jag vet att alla här, som för olika insatser blivit uppmärksammade av akademien, också är glada. Många är kanske också, liksom jag, överraskade över att ha fått utmärkelsen, och det ger ju en extra touch till glädjen. Vem gillar inte glada överraskningar?

Jag får ikläda mig en av rollerna, som professor Sörlin nämnde i sitt lysande tal:

Jag har fått pris för att jag uppmärksammat en glömd försvarsfråga, nämligen Sveriges totala avsaknad av försörjningsberedskap i händelse av kris eller krig.

Jag har särskilt påtalat det märkliga faktum, att det i Sverige, till skillnad från de flesta andra länder, saknas en statlig myndighet med ett samlat ansvar för landets livsmedelsförsörjning. Lika märklig är den aningslöshet som kom att präglade Sveriges regering och riksdag efter det kalla kriget. De båda statsmakterna beslöt att avskaffa de svenska civilförsvaret, som tidigare hade ett försörjningsansvar. Man trodde att den eviga freden hade kommit. Man trodde att lammen nu skulle kunna sova med lejonet. Man ansåg att Sverige inte längre hade råd att upprätthålla ett civilförsvaret som kostade 20 kronor per medborgare. Dessutom var man beredd att avveckla det svenska lantbruket – eftersom det bara betraktas som ett miljöproblem!

Därför importerar vi varannan tugga vi äter. Vi importerar mat – producerat på ett sätt, som med hänsyn till miljö och djurhälsa, är olagligt i Sverige.

Varför har jag intresserat mig för detta?

Det slumpade sig så att jag föddes på en liten gård i Småland och redan då fick lära mig att mat är viktig och att det är bra att veta var och hur den produceras.

När det var dags för militärtjänst fick jag utbildning inom försvarsmaktens underhållstjänst. Jag blev officer och chef, först för en förplägnadspluton med ansvar för livsmedelsförsörjningen. Småningom chef för ett etappintendenturkompani, innehållande bl a bageri, slakteri och annan försörjning. Min sista befattning som reservofficer var som underhållschef på Värmlandsbrigaden med ansvar för all förplägnad för drygt 5 000 man. Idag finns varken brigader, etappförband eller andra underhållsförband inom försvarsmakten och de civila beredskapsförråden är helt avvecklade sedan utgången av år 2001.

Idag finns inga lager på vare sig kommunal eller nationell nivå eller försvarsmakten.

Som kommunalråd under många år blev jag uppmärksam på kommunens ansvar för utsatta och behövande grupper. Det lagas ju över 3 miljoner portioner mat varje dag i Sveriges offentliga kök. Men köken har inga skafferier. Sårbarheten är stor.

Beredskapen omfattar en, högst två dagar. Och inte bara där, utan i hela samhället! Den beredskap som finns, är den du kan se på hyllorna i livsmedelsbutiken.

Som landshövding blev jag uppmärksam på statens bristande beredskap inom detta område. Det var bidragande skäl till varför jag först accepterade att bli förbundsordförande för Sveriges Civilförsvarsförbund och några år senare också ordförande för Hushållnings-sällskapens Förbund. Och det är så att dessa båda förtroendeuppdrag båda inspirerade till att bilda opinion för ökad svensk självförsörjningsgrad beträffande livsmedel och att påpeka det faktum att Sverige, trots det moderna samhällets saknar hushållsberedskap, saknar kommunal beredskap och saknar nationella beredskapslager. När jag först tog upp dessa brister med ansvariga politiker var det ingen som lyssnade. ”Vi är ju med i EU” – och då var ju problemet ur världen. Det tycker jag var märkligt, alldenstund inte heller EU hade några beredskapslager...

Tack vare mina förtroendeuppdrag har min röst till slut blivit hörd och idag är jag glad över att regeringen äntligen har tagit tag i denna, den glömda försvars- och säkerhetsfrågan. Putin har hjälpt till... Och dagarna har det presenterats en livsmedelsstrategi!

Och ikväll är jag särskilt glad över akademiens utmärkelse. Den inspirerar till fortsatt arbete.

Detsamma gäller oss alla, som förärats utmärkelser för våra arbetet. Jag ber all pristagare resa sig upp –

Å allas vägnar: ett stort och varmt tack!

Sven Lindgren